

[Miljøministeren]

tiver. I alle tilfælde vil der være tekniske og økonomiske konsekvenser, der skal tages hensyn til, før det besluttes, på hvilke områder CFC-forbruget bedst reduceres.

Danmark arbejder under protokolforhandlingerne på, at anvendelsen af CFC i spraydåser forbydes eller nedskæres mest muligt, samt at det globale CFC-forbrug begrænses til det nuværende forbrug eller mindre. Når forhandlingerne om en CFC-protokol i løbet af foråret er færdige, vil bl.a. de forslag, som fremgår af beslutningsforslaget, komme til at indgå i regeringens overvejelser over, hvorledes CFC-emissionerne i Danmark kan reduceres.

Jeg finder det fremsatte forslag konstruktivt, men må fastholde, at beslutningen om, hvorledes CFC-forbruget i Danmark skal reduceres, bør tages på et bedre grundlag. Et sådant vil foreligge i løbet af sommeren.

**Camre (S):**

Socialdemokratiet finder, at VS' forslag til folketingsbeslutning om begrænsning af brugen af disse freonforbindelser er et konstruktivt og nyttigt forslag. Det er jo ganske enkelt sådan, at hvis ikke vi er villige til at tage ny teknologi i brug, hvis ikke vi er villige til at acceptere de tekniske og økonomiske konsekvenser, det har at begrænse forureningen f.eks. på et område som dette, sker der ganske enkelt ingenting.

Jeg er for så vidt ked af at høre, at ministeren igen er indstillet på at lægge sit hoved på en af disse internationale sovepuder. Det gælder jo på område efter område, at hvis vi siger: nå ja, men vi er et lille land, og en virkelig indsats forudsætter en international enighed og fælles initiativer, så sker der ingenting.

Vi er medlem af EF, hvor indsatsen på dette område mildt sagt hører til de langsomste. Det er sådan, at brugen af freongasserne som drivgas i spraydåser er forbudt i USA, i Canada og i Sverige, og vi er altså kommet med her fra den 1. januar 1987, hvad jeg selvfølgelig er glad for. Men man bedes bemærke, at der allerede rumles i EF med påstande om, at det er en handelshindring, og en sådan er ikke tilladt.

Jeg vil sige det sådan, at hvis ikke vi, som er et lille land med en god miljøbevidsthed, er indstillet på at gå i forvejen, så står vi sva-

gere i de internationale arrangementer, som måske hen ad vejen kommer, og hvor vi selvfølgelig skal presse på, og som selvfølgelig er nødvendige, men som ikke bør forhindre, at vi i Danmark går først.

Jeg har i dagens aviser set, at man hævder, at miljøministeren vil etablere et forureningsråd, hvori der bl.a. skal sidde nogle psykologer, der skal få folk til at frygte forureningen mindre. Da jeg læste det i morges, kom jeg til at tænke på den gamle amerikanske film »Doctor Strangelove, eller hvorledes jeg lærte at glemme mine bekymringer og elske bomben«. Jeg kan forstå, at den indsats, der skal gøres af disse psykologer, skal have til hensigt at mindske vores miljøbevidsthed. Vi skal lære at leve med bomben under vores fælles tilværelse.

Det er vi ikke indstillet på. Vi støtter VS' forslag. Vi synes, det er et godt initiativ.

**Svend Åge Petersen (KF):**

Da vor ordfører, hr. Ole Bernt Henriksen, desværre ikke kan være til stede, skal jeg fremføre hans tale her i dag.

Emnet for dagens debat er interessant. Det er chlorfluorcarboner, der i daglig tale kaldes freon. Freon er en gasart. Den fandt i efterkrigsårene stigende anvendelse som drivmiddel i de spraydåser, som bl.a. spredte dufte omkring os.

Efterhånden kom freon under mistanke. Gasarten er ikke brændbar, men der opstod mistanke om, at den, når den blev sluppet løs i store mængder, hvad den efterhånden blev, kunne nedbryde det ozonlag, der omgiver Jorden, og som bl.a. forhindrer, at visse af solens stråler skader den menneskelige hud. Derfor fandt industrien andre drivmidler til spraydåserne. Det skyldes også frygt for, at freonen brugt i de nævnte store mængder kunne forhindre den nødvendige varmeudstråling fra jorden og forvandle vores atmosfære til et drivhus, hvori ismasserne ville smelte og skabe en gentagelse af Biblens syndflod.

Hvor begrundet denne frygt er, vides vist ikke, men den er antagelig stærk nok til, at problemet er værd at beskæftige sig med.

Problemet har to dimensioner. Der er den danske dimension, at vi, trods faldet i forbruget af freon i forbindelse med spraydåser, i 1985 slap 10 pct. mere freon ud i atmosfæ-